

حالی که می‌تواند به‌درندگی یک شیر شود؟ چه چیز خروگوش را این چنین ستودنی می‌کند اگر او را با رویاه مقایسه کنیم. پس با ادای احترام و ستایش به اتوود و سیلکو بنگارید بر جشنان مه‌رمان، زبان نرم و گرمی چهره غمگین اردریج سرتعظیم فرودآوریم. درون مایه اولین رمان وی *The Ante Lope*

Wife (همسر باوقار)، که برخی از منتقدان براین‌یاورند او این کتاب را بعد از دومین خودکشی شوهرش مایکل دورس *Michael Dorris* نوشته؛ به‌روشنی عواطف مادرانه اردریج را در مقایسه با اتوود و سیلکو روشن می‌سازد. اتوود تا آن‌جا که مختصری درباره زندگی شخصی او می‌داند، شک دارد بتواند مادر خوبی باشد. البته کسی می‌داند اردریج مادر خوبی هست یا نه؟ اما مبارزینی که وی به‌عنوان همسر و مادر بان روبه‌رو شد بسیار وحشتناک و ترازیک است. از آثار او می‌توان به راحتی بخشش و داوری را استنباط کرد. این همان صفتی است که تصور می‌کنیم هجرت مقایسه اردریج با دیگران را بمن داد. تا آن‌جا عشق بنام.

به‌رغم دریافت جایزه هیأت منتقدان کتاب بین‌المللی سال ۱۹۸۴ به رمان کیمیای عشق *Love Medicine* هرگز جانش او با منتقدان پایان نگرفت. وقتی رمان به‌جای‌های بعدی رسید، خرده‌گیران و منتقدان ادعا کردند که او حتی فرق بین رمان و مجموعه داستان کوتاه را نمی‌داند. یکی از منتقدان مسرد در انظار نظری مضحک از عشق در

داستان‌های عشق سوزان *Tales of Burning Love*، عشقی با تأثیرات نام‌بسر. زسرا شخصیت‌پردازی داستان‌های او با آمیزشی از مزاج، سکس و افسانه. اغلب منتقدان را همراهی می‌کند. خیال، رویا، عرفان، واقعیت‌های ساده و بی‌الایش هستند که به‌تعماری، نمایانگر همدان امروز است که اصالت و توانایی‌های آنان در آثارشان به‌خوبی دیده می‌شود.

در پایان به خوانندگان آثار لوئیز اردریج توصیه می‌کنیم کتاب‌های او را با توجه به ترتیب زمانی بخوانیم. نه به ترتیب چاپ آن‌ها. بعاین معنی که با *Tracks* ریدها، شروع و بعد *The Love Medicine*. *The Bingo Palace* و *Beet Queen*. *The Last Report on the Miracles at Little No Horse*. دست آخر نیز *Tales of Burning Love* که در آن‌جا تمامی شخصیت‌ها به‌هم پیوند می‌خورند. □

A Feast of Words

شاهکار واژه‌ها

عشق به وطن و طرافت‌های لژی سیلکو *Leslie Silko* و با همان حساسیت‌های زنده و قوی و آندیش‌مندانگی که مارگارت اتوود *Margaret Atwood* در انارش به‌کار می‌برد، همراه است. او باهم‌کر بر مسائل سیاسی و اجتماعی، مانند آنچه برسر بردگان سیاه‌پوست آمریکا می‌آمده، بازتابی بی‌عاشقی که میراث هر یک از نویسندگان هندی است می‌تازد. البته اختلافات جنسیتی میان حساسیت‌های اردریج با سیلکو و اتوود وجود دارد.

به‌عقیده من اتوود و سیلکو بر حقیقت تأکید می‌ورزند در حالی که اردریج بر عشق آثار اتوود سراسر از سنگ‌دلی و عشق‌های حریصانه پرشده به‌حدی که خواب از چشم می‌زاید. اتوود و سیلکو غارتگرند اما اردریج چنین نیست. هرچند این مقایسه شاید خیلی رضایت‌بخش نباشد زیرا از زمینه غارتگری و شکار خواننده‌گشایهای متعددی داریم. چه کسی می‌خواهد اهو باشد در

مینسوتا *Minnesota* به سرچشمه نویسندگان هندی بدل شده و لوئیز اردریج مبهترین آن‌هاست. قلمرو وی گویستان‌های باستانی *Turtle/Pembina Reservation* است که نیمی از *Red River* را تا شمال *Dakota* دربر گرفته. آثار *Erich* از یک گروه خاص تا نیمه‌وحشی نسل را دربرمی‌گیرد و شخصیت‌هایش چون چشم‌اندازی بی‌کران برای توصیف تاریخی بدیع نمودی خاص می‌یابد. کتاب *Tales of Burning Love* داستان‌های عشق سوزان، با معرفی شخصیت اصلی داستان *Jane Morrissey* آغاز می‌شود که در شبی شوم در رمان *Love Medicine* کیمیای عشق، از خانه بیرون می‌راند و سپس با *Jack Mausser* در کتاب *Bingo Palace* به‌خانه بازمی‌گردد تا قصری از *Bingo* برای *Lyman Lamartine* بسازد. نوشته‌های اردریج با جنبه و نگرش فاکتوری،